

NUTIDA
SVENSKT
SILVER

BIÆRGHE –
NUTIDA SVENSKT SILVER MÖTER NORRVIKEN

BIÆRGHE —

NUTIDA SVENSKT SILVER MÖTER NORRVIKEN

BIÆRGHE – NUTIDA SVENSKT SILVER MÖTER NORRVIKEN

19 september 2026 – 10 januari 2027

RAVINEN Kulturhus, Kattviksvägen 231, Båstad

Nutida Svenskt Silver är Kunglig Hovleverantör

www.nutidasvensktsilver.se

TACK TILL

RAVINEN Kulturhus

Bengt Julins stiftelse

Om du är intresserad av att köpa ett verk du har sett i utställningen/katalogen,
kontakta oss på nutida@nutida.nu

Texter: Skrivna av respektive smed. Varje författare ansvarar själv för innehållet i sin text.

Åsikter och uppfattningar som framförs är författarens egna.

Foto omslag: Sara Danielsson

Grafisk form: Ingrid Bärndal

Curatorer för utställningen: Filip Palmén och Anna Nordström från Nutida Svenskt Silver,
samt Charlotta Jönsson, RAVINEN Kulturhus.

NUTIDA SVENSKT SILVER

KVALITET OCH KONSTNÄRLIGHET

Nutida Svenskt Silver är en grupp silver- och guldsmeder som arbetar brett och nyskapande. Vi har varit nutida sedan 1963. Idag uttrycker vi oss i alla typer av material och tekniker. Vi skapar unika smycken, objekt och föremål i begränsade upplagor. Tillverkning sker i våra egna verkstäder. Samtliga medlemmar är utvalda av en granskningsjury. Vår ambition är att ständigt finna nya vägar och sammanhang för att möta vår publik.

BIÆRGHE –

NUTIDA SVENSKT SILVER MÖTER NORRVIKEN

RAVINEN Kulturhus och Norrvikens trädgårdar ligger på Bjärehalvön i nordvästra Skåne. Namnet Bjäre har sitt ursprung i fornsvenskans ord för berg, biærgh. Liksom utställningens titel består utställningen av en samling uttryck hämtade från denna halvö, utförda genom något så uråldrigt som konsthantverk för att skapa en kavalkad av samtida tolkningar av platsen.

Från trädgården till naturen, klipporna och havet, till människans samlevnad med jorden och varandra; ni bjuds in att utforska de olika områdena i utställningen och de hantverksmässiga berättelser som går att finna här, i både stort och smått.

Sällan ges plats åt en sådan mängd konsthantverk i en konstkontext som när Nutida Svenskt Silver nu intar RAVINEN Kulturhus. Fyrtio av Sveriges främsta silver- och guldsmeder visar i utställningen närmare tvåhundrafemtio objekt gjorda i olika tekniker och i många varierande material.

Såsom att utforska naturens eller trädgårdens olika rum leder utställningen BIÆRGHE dig på stigar mellan alltifrån lustfylld livfullhet till påminnelsen om det förgängliga. Välkomna att uppleva vad Nutida Svenskt Silver kan vara på denna plats!

RAVINEN

OCH NUTIDA SVENSKT SILVER

Bjärehalvön är en plats där natur, kultur och skapande länge har samspelat. Med sina dramatiska sluttningar, sitt gynnsamma klimat och sin rika historia har området inspirerat generationer av konstnärer, hantverkare och visionärer – från Rudolf Abelins skapande av Norrvikens trädgårdar till Ulla och Gustav Kraitz vision om en konsthall, som idag är RAVINEN Kulturhus.

I denna utställning möter Bjäres unika berättelse samtida tolkningar av silver- och guldsmide. Genom verk skapade av medlemmarna i Nutida Svenskt Silver får landskapets historia, natur och kulturella arv nya uttryck. Här förenas tradition och nyskapande i en mångfald av material, tekniker och konstnärliga perspektiv.

RAVINEN Kulturhus vill i samarbete med Nutida Svenskt Silver föra vidare en tradition av konstnärlig nyfikenhet och förnyelse. Vi hälsar er varmt välkomna att upptäcka hur en plats kan inspirera till nya kreativa idéer och hur det samtida konsthantverket fortsätter att utveckla och berika vårt kulturarv.

Charlotta Jönsson

Verksamhetschef/intendent RAVINEN Kulturhus

Albin Josephson

Ljusinsläpp

Klart som luft, eller ogenomskinligt som en spegel
Ett fönster kan släppa igenom ljuset eller reflektera det
Bronset, ett material från förr, färgar det som ännu inte hänt

Väggobjekt • *Plexiglas, brons, mässing, läder*
2026

Anna Nordström

Balans

En viss plats.

Det blåste den dagen.

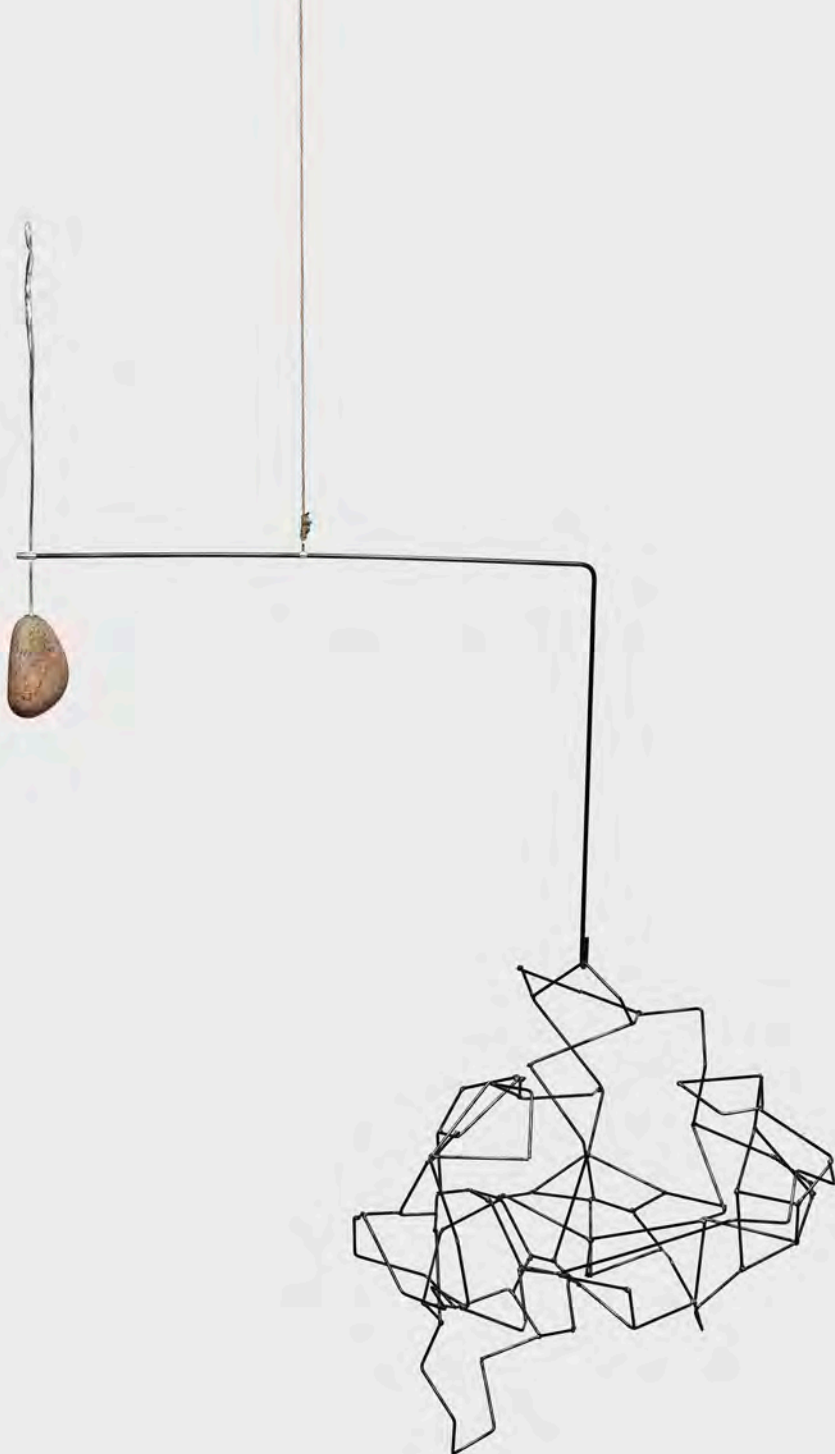
Upprört hav. Klippor. Stenar.

Saker kan framstå som komplicerade, men vinden rev, dånet av vågorna var överväldigande och stenen var kylig, fast och stadig under fotsulor.

Ett kaos som balanserade upp och efterlämnade stillhet.

Mobil • Järn, silver, sten

2026

Anna "Conni" Hultberg

Tusen tankar, en skål utan ord

Av vackraste silver
ett käril jag smitt
med dalar och toppar
som i livet mitt och ditt.

Skål • Silver

2013

Metallens möte

Halsring • Silver, 18k guld, järn

1998

Annika Dævel

Konsert i rymden

Ljuden som träder fram ur tystnaden
Anar en inre rymd av dova toner

Plötsligt spirar ljusa klanger
Något vibrerar och ger tecken

Skulptur / corpus • Silver, oxiderat silver, järn, stål
2026

August Happ

Bjäre...

... halvö, hav och horisont...

Mina objekt är smidda och ciselerade för hand.

I sina organiska former och rytmiska ytor bär föremålen spår av samma krafter som präglar denna plats.

Den solida jorden, det eviga havet och den skiftande synranden däremellan. Med sin mottaglighet för ljus och reflektion, blir silvret den yta där dessa tillstånd kan speglas och förskjutas.

Det är i detta möte - mellan det fasta och det flyktiga - mina tre corpus tar sin skepnad.

The ocean's call

En uppåtsträckt volym, öppen mot det okända. Långsam och upprepad, som vågorna mot kusten. Ett kärl som inte bara håller utan även kallar.

Vas • Silver

2019

Aviva Scheiman

Nutida spelar schack med döden

I mötet mellan naturens kraft och människans kultur uppstår ett parti schack. Ett samtal mellan vår nutid och det som alltid väntar bakom oss – historien, tiden och vår förgänglighet.

Med inspiration ur Ingmar Bergmans film Det sjunde inseglet blir schackspelet en symbol för människans ständiga förhandling med sitt öde. Vi är konsekvenserna av våra förfäders val. Vi lever med deras beslut, minnen, konflikter och livsglädje och skapar våra egna.

Alla mina tre verk undersöker hur människan försöker skapa mening genom ordning, strategi och tradition. Genom tiderna har spel fungerat som såväl sociala mötesplatser som pedagogiska verktyg eller kulturella uttryck.

I mitt schackspel bär varje pjäs spår av generationer, minnen och val. Ett drag framåt, blir samtidigt ett steg bakåt. Spelet blir inte bara en kamp att vinna, utan ett sätt att fortsätta samtalet med historien - att dröja kvar en stund och forma din egen historia.

*Bordskulptur • Silver, koppar, odlad pärla och väv
2026*

Beata Landström Grahm

Självupppoffrande corpus

När jag behöver ett sammanhang tänker jag att jag arbetar med ett mångtusen-årigt kretslopp. Med en tanke om att materialet jag bearbetar inte bör behålla sin form. Det är en ynnest för mig att lägga tid på det, och sedan veta att det inte stannade där, men kanske inte var det tog vägen.

Sacrifice II

Corpus • Finsilver, industriemalj

2020

Caroline Lindholm

Momijigari – lönnjakt

Intill kulturhuset Ravinen finns Norrvikens japanska trädgård där det växer japansk lönn.

Hösten 1996 besökte jag Kyoto och trängdes i en park med vallfärdande japaner för att se de eldigt röda lönnarna. En händelse lika viktig som körsbärsblomningen om våren.

Att ta sig tid att uppskatta löven i sin prakt innan de faller och naturen lägger sig att vila.

Denna oförglömliga upplevelse för länge sedan gav mig inspirationen till dessa ljusstakar.

Ljusstakar • Silver
2026

Catarina Hällzon

The Silver Lining

Morfars Näver - Tradition i förvandling är ett pågående projekt där jag undersöker hur traditionella näverflätningstekniker kan leva vidare med nya material och i nya sammanhang. Utgångspunkten är det näverlager min morfar – skogsarbetare och hantverkare – lämnade efter sig. Jag jobbar inte längre i näver utan i mitt material, metallen. Genom att översätta flätningens struktur till metall för jag vidare ett arv, inte genom att upprepa det, utan genom att låta det förändras.

I denna väggbonad fortsätter projektet Morfars Näver sin undersökning av hur tradition kan bevaras genom förvandling. Utgångspunkten är näverflätningens struktur – en teknik djupt förankrad i nordiskt vardagshantverk, där björkens näver blev kärl, skydd och redskap. Här har flätningen översatts till metall; huvudsakligen koppar men med inslag av silver, the silver lining, i verkets avslutande del. Bonaden bär näverflätningens rytm och upprepning, men med en annan tyngd och lyster. Kopparens varma, jordnära ton för tanken till skog och berggrund, medan silvret bryter fram som ljus i strukturen. Tillsammans skapar de en yta som reagerar på sin omgivning och påminner om naturens egen långsamma förvandling.

I mötet med Norrvikens trädgårdar blir verket en stilla dialog mellan skog och trädgård – mellan det vilda ursprunget och den formade naturen. Här får flätningen ta plats som både minne och närvaro.

Näverflätad väggbonad • Koppar, silver
2026

Christina Sommarström

Ballongblommans kär!l

En sköljskål i silver, avsedd för händer och mun.

I den Japanska trädgårdens stilla dammar och växtlighet sträcker sig en rörelse mot det öppna havet – mot klippor, betong och vattnet som oavbrutet sköljer in mot land.

Skålen omsluter vattnet i en mjukt sluten kropp. Formen bär spår av Ballongblommans frökapsel, *Nicandra Physalodes*. I dess inre framträder en antydning till äpple och blad, som minnesbilder snarare än avbildningar.

Den rundade silvervolymen vilar mot ett rätblock i betong, en tyngd som för tanken till pirar och bryggor där landets fasthet möter havets vågor. Här uppstår en rörelse från hav till kär!l, från kär!l till hand – och i denna rörelse öppnas ett tillfälle att stanna i det som sker.

Skål • Silver, betong

2026

Christine Ramel

Rödlistade budbärare

Mellan Bjärehalvöns kullar, havets horisont och Norrvikens frodiga trädgårdsrum möts natur och kultur i en levande berättelse om mångfald. Här låter jag den rosenvingade och den blåvingade gräshoppan bli budbärare för de små och ofta förbisedda arter som är avgörande för naturens balans och för den biologiska mångfald som förenar landskap bortom geografiska gränser.

När jag var barn fångade jag dessa gräshoppor med fjärilshåv åt min far, som var biolog och studerade dem. Vi fick 25 öre för den rosenvingade och 10 öre för den blåvingade gräshoppan. Ur denna enkla handling växte en livslång fascination för naturens skörhet och rikedom – en vördnad, en tyst förståelse för att allt liv balanserar mellan närvaro och förlust.

Dessa rödlistade gräshoppor hör hemma på Ölands torra alvar, men deras närvaro här handlar om något större än en specifik plats. De påminner oss om de osynliga band som förenar landskap, arter och människor. Många av våra insekter minskar i antal eller försvinner helt, trots att de är en förutsättning för blomning, pollinering och liv.

Att värna om de rödlistade insekterna är också att värna om livet, mångfalden och framtiden.

Gräshoppor • Silver, vita och bruna diamanter, laminerad plast
2026

Emma Rapp

Drömmar om havet

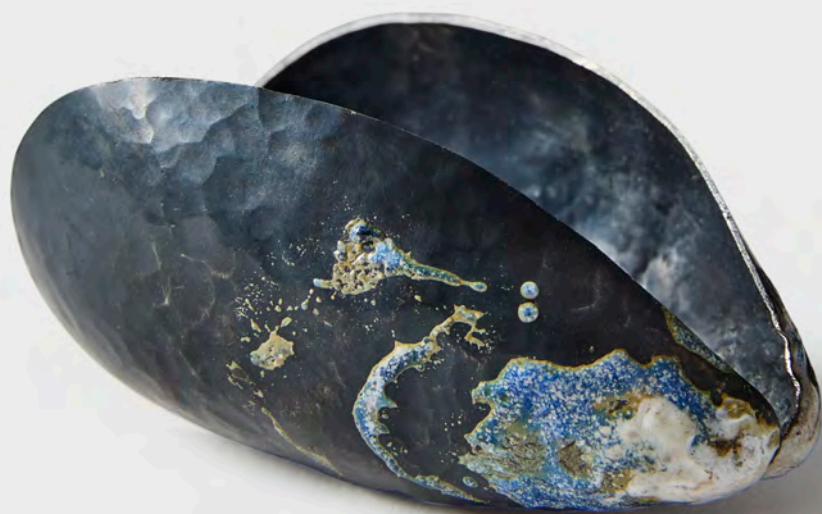
Varför samlar man snäckor på stranden som souvenirer? Jag tänker att det är som att ta med sig en liten bit från en annan värld. De är minnen och drömmar om havet och sommaren. Ett hav i balans med ett myller av livsformer.

Blåmusslan är en indikator på havets tillstånd. Ett tecken på liv. I ett fungerande ekosystem kan en enda blåmussla filtrera flera liter vatten per dygn och göra det klarare. Men den är känslig för den obalans vi orsakat Östersjön. En känslig organism i ett av världens mest utsatta hav.

Blåmussla

Skulptur • Silver, glasemalj

2026

Filip Palmén

Monument

Bjäre förblir en del av mig, oavsett hur jag förändras genom åren och påverkas av yttre faktorer.

Alla bär på berättelser. Om vi kan se förbi det som möter blicken först och låta nyfikenheten utforska, så upptäcker vi snart vår uppenbara gemenskap.

Skulptur • Järn
2026

Helena Sandström

Picknick i det gröna?

Resterna av en måltid och en bild av vår tid:

Vi tar några klunkar kaffe på språng och ställer ifrån oss muggen någonstans. De använda servetterna blåser herrelöst omkring på gatan, snabbmatsförpackningarna ligger släppta under bänken på busshållplatsen. Pizzakartonger och engångsgrillar ligger kvar på gräsmattan vid badplatsen.

Skräpet ligger överallt men vi går bara förbi.

Jag gör porträtt av skräpet som finns omkring oss för att jag tror att vi behöver få syn på det.

Bjärehalvön är känd för sin unika natur och tillsammans med Norrvikens trädgårdar ett stort semester mål för många under sommaren. Klimatet är gynnsamt för jordbruk och odling och den allra första färskpotatisen för året brukar komma härifrån. På grund av det allt varmare klimatet är vinodling en gröda på uppgång. Men vad händer om värmen fortsätter stiga, stormarna blir fler, värre och havsytan höjs?

Det lilla avspeglar det stora tänker jag. Skräpet vi lämnar omkring oss avspeglar hur vi ser på naturen – en oändlig resurs som sväljer allt?

Vill vi lämna en soptipp efter oss till våra barn?

*Snabbmatsförpackningar, pappersmuggar, ätpinnar, engångsbestick, servetter
Silver och etsad zink*

2025/2026

Hubert Hydman

Sexkantig blomskål

Att visa blomvaser på en utställning i Norrvikens trädgårdar känns som ett ganska självklart val.

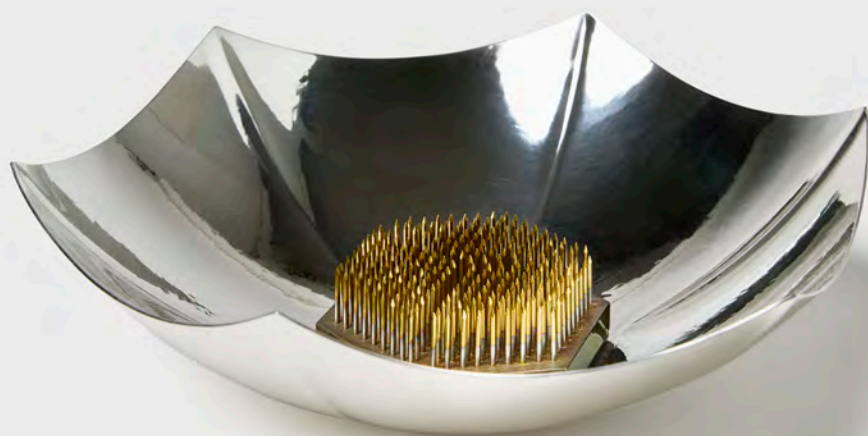
Jag har gjort två stycken vaser av silver. Den ena en symmetrisk sexkantig skål med en kenzan av patinerad mässing och den andra en asymmetrisk sexkantig vas med ett galler som håller blommorna på plats.

Båda vasernas centrum är en bild av en kub. Den ena av en transparent kub i snedperspektiv och den andra en ren parallellprojektion av en kub sedd från hörnet.

Trots att båda vaserna är konstruerade utifrån en bild av en kub och med nästan bara räta linjer, så när som på några enstaka radier, tycker jag att de ändå har något blomlikt i sig.

Blomvas • Silver, mässing

2026

Ingrid Bärndal

Skiftningar

Mina verk tar avstamp i naturens rörelser och i växtlighetens inneboende kraft. Jag inspireras av det spirande och frodiga, av gräs och strån, av vattnets rörelse och olika tillstånd, men också av det steniga, avskalade och motståndskraftiga. I mötet mellan dessa ytterligheter tar formerna gestalt – som mönster av droppar eller organiska strukturer som bär minnet av det levande. Jag låter metallen möta ytor och texturer, där spåren speglar naturens egna avtryck.

När verken tar form som smycken förs landskapet nära kroppen. Smycket blir en bärbar koncentration av naturens rörelse och ljus – en form som vilar mot huden och aktiveras i rörelse. Kroppen blir ett eget landskap där material och uttryck formas i mötet med bäraren.

Efter regnet

Halssmycke • Silver, patinerat, odlade sötvattenpärlor

2026

Jenny Edlund

Ambient Nature

Det är lite av en parodi att som konsthantverkare ge sig i kast med naturen. Aldrig går det att skapa något som på något sätt kan mäta sig med naturens intrikata komplexitet. Naturen är matematik, fysik och kemi och dess uttryck och mönster återkommer under mikroskopet och genom teleskopet. Först på kvantnivå upphör reglerna att gälla.

Mitt arbete blir ett konstruerande, själva processen i bearbetningen av metallen drar mot det naturlika. Metallen vill något under arbetet. Utan att spjärna emot låter den sig formas till något imiterat naturlikt. En snäcka, korall, en svamp eller en blomklocka, som om den är programmerad. Eller är det jag som är programmerad? Jag ingår ju också i de mönster naturen skapar.

Mimic Coral

Objekt • Silver

2026

Josefine Davidsson

Den hängande trädgården

Naturen flyttar in. Den lilla fågeln har satt sig på en gren och blickar in i framtiden. Murgrönan slingrar sig upp och nerför murar och stammar. I skymningen tänds ett ljus.

Hängande installation • Mässing, silver
2026

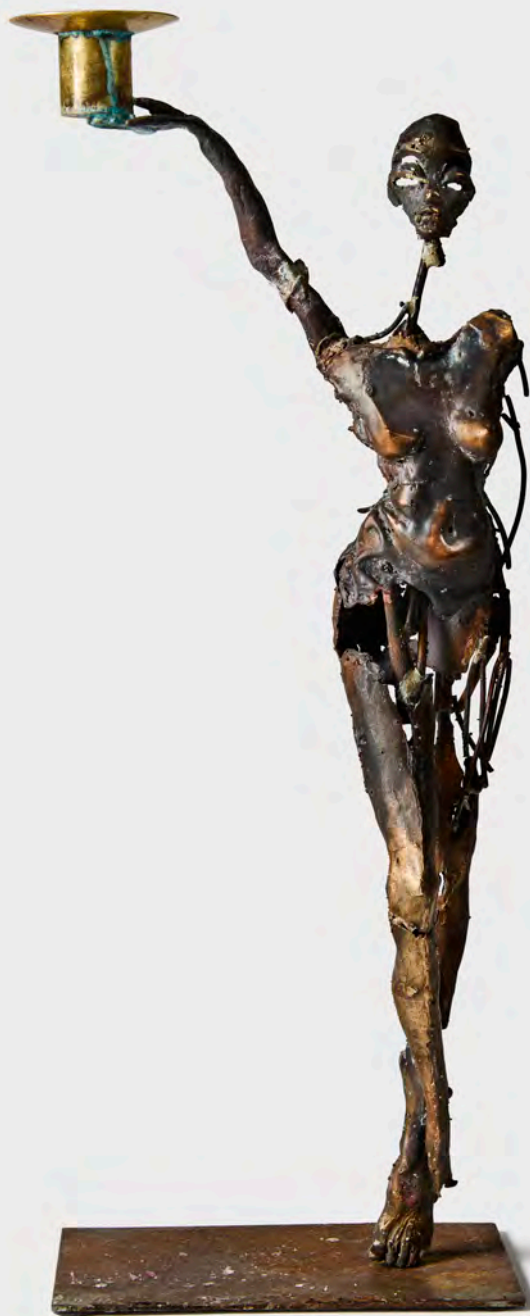
Judit Fritz

Bristningsgräns

Ett ord med ofta negativa konnotationer men också den ögonblickliga linningen precis innan en blomma slår ut.

Del av en skulpturserie om människans och naturens konsumtion av varandra, likheten mellan ett blad och ett blodomlopp, växtkraft och förgänglighet.

Skulptur / ljusstake • Brons, mässing
2024

Kajsa Avila

Copy Nature

I broscherna *Copy Nature* syns en dialog mellan människan, konsten och naturen. Med utgångspunkt i Bjärehalvöns skyddade strandmiljö vid Hovs Hallar bär broscherna på fragment av vår jords historia: urbergsgnejs (runt 1,6 miljarder år) och diabas (cirka 900 miljoner år). Genom att gjuta av dessa lånade uråldriga stenar transformeras det monumental tidsperspektivet till bärbara, intima objekt.

Avgjutningar av det som enligt lagstiftningen är fredat mot mänsklig påverkan utmanar gränserna mellan original och kopia, äkthet och förfalskning. De blir en metafor för vår arts komplexa relation till biosfären – ett sätt att förstå naturen och oss själva men även en gestaltning av vårt behov av att känna närhet till en specifik plats.

Smyckandets kultur har i alla tider handlat om att tämja och värdera naturens stenar, men i dessa broscher blir stenen istället en bärare av ekologiska frågor och filosofiska värdekonflikter. Materiellt är broscherna utförda i silver och den fältspatbaserade porslingjutmassan Parian. Den vita porslinytan är sprayad i neonfärger som rött, orange och rosa. Denna färgstarka kontrast markerar kopian från sitt naturliga original, men fungerar också som en akut varningssignal. *Copy Nature* kan kanske påminna oss om en modern paradox: att naturen i dag är så sårbar att den kräver människans regleringar och reservatsgränser för att överleva.

Broscher • Silver, porslin, sprayfärg, broschnålar i nysilver
2026

Karolina Hägg

Fruset blomsterstilleben

Frusna är ett pågående projekt där jag gjuter av blommor i brons. Jag plockar blommorna, ofta från min trädgård, tar en form på dem av gips och gjuter sedan av dem i brons. Bronsoriginalet blir en kopia av den ursprungliga blomman men med ett väldigt förändrat uttryck. Jag ger sedan blommorna en fot av tenn, för att lyfta upp den eller ge den en liten hyllning.

Inspirationen till verket kommer bland annat från målningar av blomsterstilleben från barocken. Liksom i barockens vanitastradition behandlar verken teman som förgänglighet och tidens gång. För att processen ska fungera måste jag gjuta av blommorna på punkten av deras liv då de är som mest spänstiga, intensiva och vattenfyllda. Blomman dör när jag tar form på den men blir samtidigt förevigad i sitt nya material. Varje blomma är unik och jag liknar dem vid ett fotografi av en tid som varit.

Blomsterstilleben • Brons, silver, tenn
2025

Katarina Henriksson

Ogräskrona

Kronor förknippas främst med makt, status och ära.

Mina kronor byggs av de oönskade ogräsen från trädgårdens utkanter.
En motbild till de ordnade rabatterna och en påminnelse om det som inte låter sig disciplineras.

Materialet är koppar. En metall med låg status, men med historisk tyngd som bruks- och vardagsmaterial.

Ogräskronorna är förslag till omfördelning av uppmärksamhet, av värde och av tolkningsföreträde.

De står för motståndskraft. En envig livskraft som fortsätter att växa trots att den gång på gång rensas bort.

Krona • Koppar
2026

Magnus Liljedahl

Ett litet hus. (trött på vitt)

Detta är ett äldre verk som jag gjort, 5374 stycken små broscher i formen av ett hus. Från början så var det en protest mot det vita, jag ville sätta färg på omvärlden.

Därför blev jag så glad när jag såg en bild på färgglada fiskebodrar i Båstad, också ett sätt att sätta färg på världen.

Broscher • Pasticret

2022

Margareth Sandström

Bärbara objekt

"Naturens formgivning och människan i konsten möts någonstans, men bortom härmningsplanet och i något universellt gemensamt, i de för hela universum entydiga geometriska formlagarna. Ur avstegen från idealformerna uppstår formvariationer både i konsten och naturen."

Harry Martinsson i Bager, Bertel, Naturen som formgivare, Norstedts, 1967, s. 8

Hantverkets långsamhet, verktyg och arbetsmetoder driver mig att utföra mina arbeten. Jag förundras och begrundar på min upptäcktsfärd i frökapslarnas universum: metallens voluminösa ihåliga former, ytans matta, sträva eller spegelblanka känsla, fröhusens undersköna formlagar, ansiktets sinnliga uttryck och ibland en fågel på flykt.

Bärbart objekt

Halssmycke • Silver

2026

Maria Börjesson

Labyrinten

Våga! Du måste våga!

Om du vill upptäcka något nytt måste du gå på nya stigar, vara öppen för andra sätt att tänka och reflektera över dig själv och det du gör.

Att gå vilse, vare sig det är i en labyrint, i en skog eller i ett tänk, innebär att du måste gå åt något håll för att komma ut. Att stanna kvar är inget alternativ. Du måste gå på okända stigar för att hitta ut. Läskigt? Ja, några tycker nog det. Andra lockas av spänningen i att göra något utöver det vanliga.

Varje gång du gör något nytt stärks du av att du faktiskt vågade prova. Visst kan det bli så att du tog fel väg eller missbedömde något, men då vet du i alla fall det! Du har utökat ditt kunskapsområde vare sig det gällde att hitta rätt väg eller att förstå varför du gjorde på ett visst sätt.

Att våga gäller att lyssna både på sin kropp och sin hjärna.

Skulptur • Silver

2026

Marianne Hellman

Invasiv

Vad ger en plats dess karaktär? Salt eller sött, sol, skugga, vind, lä, berg, mossa, varmt, kallt, torrt, blött, kraftigt eller sprött. Naturliga element som bygger eller nöter år efter år. Det äkta ärliga landskapet som sakta anpassats efter dess förutsättningar. Ett ekosystem i ständig strävan efter perfektion bestående av allt levande på en och samma plats.

Bävern hör inte hit. Det finns inga bävrar på Bjärehalvön. Har nog aldrig funnits, kommer nog aldrig att finnas. Den skulle inte trivas i platsens karga scenografi. För lite sött och för lite lä. Och tur är väl det för tänk vilken påverkan den skulle ha på landskapet. Fällda träd och uppdämda vattendrag. Inmutade bostäder pedantiskt uppbyggda med separata rum för både mat och toalett. Skyddade torra varma hem där de tar hand om sina familjer. Det skulle synas att de flyttat hit. Ekosystemet skulle påverkas men också sakteliga hitta nya balanser.

Bävrar påminner lite om människor. Med skillnaden att vi inte fäller träd för att mätta familjen utan för att förbättra utsikten. Vi för in främmande element och tämjer flora och fauna för att möta våra önskemål. Inte bara torrt och varmt utan även estetik och personlig smak. Så vem hör hemma här och vem påverkar platsens karaktär mest?

Vem är det som är invasiv?

*Halssmycke • Silver, naturgarvad bäverpäls, lim
2026*

Om "Invasiv"

Består av två smycken tillverkade av återvunnet 925 silver och bäver. Päls och svans är naturgarvat av sälgbark. Det animaliska materialet är tillvarataget efter jakt och anses vara restprodukter som annars skulle ha slängts. Inget djur har dödats i syfte att bli smycken.

Marion Tang

Nyttoväxt

Nyttoväxt har vuxit fram i mötet mellan Bjärehalvöns bördiga jord och de raka linjerna i arkitekturen på RAVINEN. Verket har inspirerats av hur Orangeriet vid Norrvikens trädgårdar suddar ut gränsen mellan ute och inne genom konceptet "från jord till bord". Nyttoväxt består av tolv vertikala fält som speglar ett av RAVINENS stora glaspartier och fångar denna känsla av utsuddade gränser.

I några av de tolv ramarna ryms metallskulpturer av ätbara växter. Växterna representerar tillsammans delar av en trädgård och den vilda naturen. Köksväxter som ärtor möter örter som ramslök och pepparmynta.

Verket kapslar in det förgängliga i naturen i ett beständigt material. Samtidigt visar oxidationen på en pågående förändring; den vill påminna om att allt är ändligt, att allt bryts ned och byter form. Denna nedbrytningsprocess skapar liv i de strama fälten. Verket är en gestaltning av vår ätbara omgivning, tolkad genom samtida smide.

Vägginstallation i 12 delar • Koppar, mässing, silver
2026

Mia Larsson

Villa Mariposa

Året jag föddes köpte min mormor Astrid, det gula huset, ovanför stranden, nedanför tallskogen. I utkanten av byn omgiven av hedarna låg Villa Mariposa vårt paradiset på Bjäre Torekov. Nu är det borta, sålt och rivet av de som vill ha nytt och stort.

Mina verk är en samling olika smycken som berör minnen, material och naturen från min förlorade plats på Bjäre.

Blå Manet

Brosch • Återvunnet silver, musselskal

2026

Niki Ulfstedt

Vi var här

Inför den här utställningen åkte min kille och jag ner hit på en inspirationstripp från Sågmyra i Dalarna. Det var sista helgen i januari och vi förstod att det var lågsäsong. Under förberedelserna kan man tänka sig att man ska inspireras av någonting särskilt som går att läsa sig till eller tänka ut på förhand - för det är det man har att gå på. Så det gäller att hitta en sweet spot mellan antaganden, förväntningar och öppet sinne när man väl ska sätta igång.

Jag tänkte att Hovs Hallar skulle göra sig bra i januari, att de skulle bli ännu hårdare och kargare och dras till sin spets. Att de skulle plocka fram extremerna. Delvis var det så, men redan innan den där grottan där någon skrivit "gör dig inte bekväm" med lila, så dök det upp någonting så varmt och mjukt, så rart. Alla som varit där har sett den. En hög och taggig klippa som skjuter ut mot vattnet, och i skrevorna och på avsatserna har folk lagt tusentals rundslipade stenar från stranden. Det var som att möta en massa folk där, mitt i vintern, samlade och välkomnande. Och helt överväldigande många.

De flesta har lagt sig rätt långt ner, en del i tydliga grupperingar. Många har klättrat en bit. Kilat in sig eller lagt sig på soldäck. Några gör balansövningar. Och så är det alltid någon som ska vara värst och lägga sig nästan högst upp. Det finns karaktär i de valen. Hur man lagt sin sten och vilken man valt att plocka upp. Jag tog några av deras porträtt.

Vi var här (nr. 13/24)

Etsade bilder • Koppar, mässing, stål

2026

Niklas Ejve

Bronsbaggen Beyron

Scarabeus brundusinum decoratus

Mitt bidrag till Nutida Svenskt Silvers utställning på Ravinen vill lyfta fram några av Bjärehalvöns minsta invånare. De ibland fruktade, ibland bara förbisedda, som den lilla bronsbaggen här intill. Få har sett den, få känner till den skada den kan göra och få vet vilken nytta den gör i sitt rätta sammanhang.

Dess naturliga habitat är utställningshallar och muséer där den förutom att fylla en lagom tilltagen yta faktiskt kan visa publiken något den inte tidigare sett.

Bronsbaggens livscykel är nästan helt okänd. Forskningen har inte lyckats hitta ett tillräckligt stort material att forska på varför Beyrons kommande livsöde ännu är okänt. Själv vill han låta förstå att han skulle vilja bli omhändertagen av en person eller en familj som kan ge honom en lagom framträdande plats i sitt hem.

*Objekt / skadedjur • Brons, koppar, väldigt lite silver
2025*

Nora Hellsén

Med eftersmak av metall

I en stabil ström drar ostronet in vatten. Föda filtreras fram och vattnet pumpas ut igen. Om och om igen. Jag föreställer mig hur tungmetaller som kvicksilver, kadmium och bly samlas i ostronets mage, för att sedan integreras i resten av dess kropp. Jag föreställer mig hur pölar av kvicksilver bildas inuti skalet, lika giftigt som det är glänsande. Metalliskt blänkande stråk färgar köttet och sipp-rar igenom den sköra kroppen. Jag tänker mig att det flyter omkring därinne, omger ostronet som är oförmöget att göra sig av med det. Jag tror att ostronet vill fräsa, spotta och spy ur sig giftet, men inte kan.

En stor del av föroreningarna från våra industrier och våra misstag hamnar i haven. Ostron renar vattnet genom att vara så kallade filterfödare. Men vad händer med miljögifterna som de filtrerar bort? Ostronet tar upp giftiga tungmetaller, som sedan stannar i dess kropp. Vi köper ostron som en lyxvara, men äter på så vis också våra egna föroreningar i form av en delikatess. Det är en sorglig ironi.

Ask • Silver, porslin
2026

Pamela Wilson

Bland blanka blad

Vilken lycka att få jobba med GRÖNSKA – som har blivit en så stor del av mitt konstnärskap. Här känner jag mig hemma.

Norrvikens Trädgårdar bjuder på många världar, alla med färg och form som gemensam nämnare. Bland växtlighet världen över frodas liknande fantasier och lekar om än arterna skiljer sig åt.

Uppvuxen i botaniska trädgårdar i Australien är grönskan en del av mitt dna. Jag minns de hemliga lekarna bland blanka blad och slingrande rötter. Den ständigt närvarande klorofyllen i sina många tropiska nyanser. Floran bjuder alltid på något nytt att upptäcka och fascineras av. Formerna, ytorna, tjocklekarna och mönstren.

Min barndoms trädgårdar skiljer sig mot Norrvikens milda upplaga. Jag minns det vilda, spänningen och faktiska farligheter att exalteras över. Taggiga grenar hotar sällan bara fötter. Inga farliga paddor finns att undvika. Bland nordiska pasteller hittas sällan så giftiga ormar och frökapslar.

Men trots mild uppsyn bjuder även de skandinaviska arterna på en oändlig variationsrikedom för den som tar sig tid att förlora sig i detaljer. Ofta utgör de mindre versioner av samma mönster som hittas i tropikerna. Även svala bersåer gömmer långa, slingrande kroppar bland skuggorna. Det blanka och mystiska återfinns både under brännande sol på andra sidan jorden och i den långdragna sommarskymningen här uppe i nord.

Grönska

Halssmycken • Lackad koppar, lurex och pärlemor

2026

Pernilla Sylwan

Uppochnervänd blomsteräng

Mitt Skåne är Skälderviken och sommar. Det dånande havet, den stickiga strandrågen och vresrosorna. Att bli sandblästrad på stranden och genomblåst vid Kullaberg eller Hovs hallar. Strandängarna med lite glesa, rakväxande blommor.

Till utställningen har jag gjort en uppochnedvänd blomsteräng att hänga i taket. Som en påminnelse om sommaren som lyser upp inne på hösten och vintern när det inte är lika härligt ute.

Ängen är gjord av koppar och glasknoppar och är en del av mitt räddningsprojekt för knoppar som på olika sätt förlorat sina karaffer.

I mina silverkannor och ljusskulpturer använder jag bara de som blivit över.

Att ta till vara på känns fint.

Vi lever i en tid när vi behöver tänka på att ta till vara på både föremål och människor.

*Lysande uppochnervänd blomsteräng • Patinerad koppar, karaffknoppar
2026*

Sara Borgegård Älgå

En skugga av en form

Att möta Bjärehalvön genom bilder tagna av andra som njutit av denna plats gör mig nyfiken och skapar en längtan att komma dit. De halssmycken och väggskulpturer jag skapar blir som anteckningar av mina funderingar kring vad jag sett. På bilderna möter havet stenstränder och dramatiska klippor, här finns gröna lummiga rum och uttänkta stigar.

Utställningens titel Biærghe, har i sig en tyngd som resonerar med mina tankar om proportioner och monumentalitet och jag låter mina former möta intryck från Norrvikens trädgårdar och Ravinen. En svärta, en skugga av en form, eller en massa som är stabil som berget självt. Jag tänker på samklang och kontrast. Naturliga landskap och arkitektur.

Skuggdetalj 3

Halssmycke • Linoljebränt järn, fasettslipade pärlor av serpentin

2026

Sarah Hurtigkarl

Mellan ting och natur

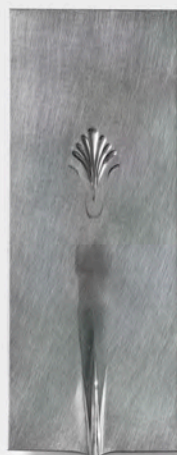
I utställningen presenterar jag verk från perioden 2014–2026, där naturen utgör en genomgående utgångspunkt och inspirationskälla. Genom olika material, tekniker och uttryck undersöker jag relationen mellan människa och objekt. Mina verk rör sig mellan det organiska och det vardagliga och belyser hur föremål kan bära spår av tid, användning och minne. Med ett särskilt intresse för tingens närvaro och materialitet utforskar jag hur objekt kan förmedla berättelser, känslor och erfarenheter. I mötet mellan funktion och fantasi uppstår förskjutningar i sammanhang och betydelse som öppnar för nya sätt att se på det välbekanta.

Eskapism är ett återkommande tema i min praktik, inte som flykt utan som en förskjutning av perspektiv. Genom förändringar i funktion och kontext skapar jag poetiska situationer som öppnar för reflektion, fantasi och dagdrömmande. Mina verk bjuder in betraktaren att se det vardagliga på nytt och uppmärksamma det förbisedda i vår omgivning.

Flower piece

Väggobjekt • Aluminium

2026

Simon Westling

Axial Vector LS-I.3

I mitt arbete utforskar jag metall som något organiskt växande och i ständig rörelse. Jag dras till former som påminner om grenar, koraller, nervsystem eller mikroskopiska strukturer. Som system och nätverk som växer fram enligt sin egen logik.

I processen att formge mina verk använder jag digitala generativa verktyg. Det blir för mig ett sätt att introducera en viss grad av oförutsägbarhet i mitt arbete. Att bryta invanda mönster och öppna för former och strukturer som jag inte visste att jag letade efter. Det blir ett samspel mellan det digitala och det handgjorda, där intuition, materialkunskap och det traditionella hantverket fortfarande är det mest centrala i arbetet.

Jag är intresserad av kontrasten mellan materialets traditionella värde och ett uttryck som skulle kunna beskrivas som flyktigt, som om objekten håller på att bildas, formas eller upplösas framför betraktaren. Formerna förgrenar sig och växer vidare bortom sina givna funktioner, där gränsen mellan funktionella objekt och skulptur blir mindre tydlig.

I arbetet söker jag ett möte mellan hantverkets precision och den organiska formens egen logik, där kontroll och spontanitet får existera samtidigt. Genom upprepning, tillväxt och rörelse försöker jag skapa objekt som känns levande; något som befinner sig mitt emellan naturform och konstruktion.

Ljusstake • Brons
2025

Axial Vector LS-I.3 är en ljusstake ur serien Axial Vector. Serien är framtagen delvis med hjälp av digitala generativa verktyg och sandgjutna i brons.

Sofia Eriksson

Svart Tulpan

I mitt konstnärskap intresserar jag mig för kroppsliga förnimmelser och mänskliga begär. Jag skapar skulpturer uppbyggda av kroppsdelar, abstrakta element och växtdelar. Genom mina verk spekulerar jag i alternativa verkligheter. I mitt arbete finns inslag av transformation, jag undersöker fysiska krafter och tid som förändrande processer. Jag ser dem som frusna ögonblick; stadier av tillblivelse, där betraktaren kan fylla i tomrummen. Jag arbetar nära materialet i tidskrävande och repetitiva processer där jag kombinerar silversmidestekniker med skulpturala tekniker och material. Jag samlar, förvränger, blandar, förskjuter och skalar om fragment som tillsammans får nytt liv i mina verk.

Svart Tulpan (detaljbild)

Skulptur • Patinerad koppar, massiv lind

2026

Tobias Birgersson

The Spudness of Things

"Billen, billen för helvede, pågasnöre – pärorna ska opp ur järn!"

Ett trähandtag, noggrant tillverkat för att passa handen, antyder en självklar funktion: att hålla, styra, gräva. Men vad är det egentligen ett handtag till? Fäst vid en smidd metallform – som påminner om ett redskap men tydligt har lösgjorts från sin funktion – uppstår en förskjutning där det igenkännbara blir osäkert.

Metallen bär samma omsorg som träet: bearbetad, hamrad, formad i smedjan med precision och erfarenhet. Ändå tjänar den inget uppenbart syfte. Här framträder paradoxen – inget är så oanvändbart som ett verktyg utan funktion. Samtidigt är det kanske just i denna förlust som objektets egen "tinglighet" blir synlig. När användningen faller bort, träder saken fram.

Objektet talar om hantverkarens relation till sina verktyg, deras särart och närhet. Smeden fyller sin verkstad med redskap hen själv har tillverkat, varje föremål skapat för ett specifikt bruk, en särskild hand, en bestämd rörelse. Men här har denna specificitet glidit. Formen finns kvar, men ändamålet har upplösts – som om verktyget vänt sig bort från sin uppgift och istället riktat sig mot betraktaren.

Verket är samtidigt en hommage till konstnärens ungdomsarbete som potatis-dräng på Bjärehalvön – en kroppslig erfarenhet av jord, redskap och rytm, där arbete och material en gång var oupplösligt sammanbundna.

The Spudness of Things rör sig mellan kategorier och roller: konst, produkt, objekt, potatis, ting, verktyg.

Konstnär, producent, hantverkare, makare, narr.

Objekt • Trä, smitt stål
2026

Tove Knuts

You are here

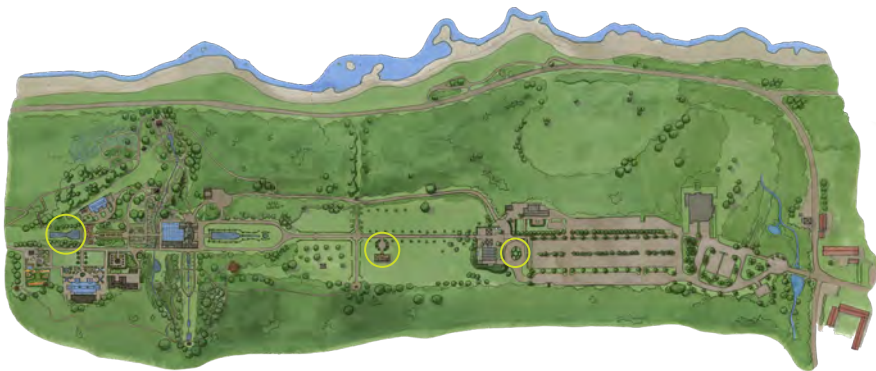
Utifrån en karta över Norrvikens trädgårdar har jag med hjälp av en sökruta valt ut tre platser vars former fångat mitt intresse. Dessa utsnitt har sedan fungerat som förlagor till tre smycken, där kartans linjer och strukturer översatts till bärbara objekt.

Genom verken förvandlas kartans funktionella språk till något kroppsnära och poetiskt, där orientering övergår i ornament.

Green green grass

Halssmycke • Konstgräs, lim, kardborreband

2026

Åsa Elmstam

Triptyk / Konsekvenser

Jag studsade på formuleringen av presentationstexten om Ravinen och Bjärehalvön som låg till grund för vår inspiration.

"Med stigande temperaturer har numera moderna vinodlare börjat skapa viner som förhoppningsvis inom några år kan utmana kvaliteten hos hundraåriga, anrika odlare från kontinenten."

Klimatförändringarna är i hög grad kopplade till överkonsumtion av resurser, fossil energi och en livsstil präglad av högt tempo och ständigt ökande efterfrågan. Det är just denna typ av överutnyttjande av jordens resurser som har bidragit till de stigande temperaturerna.

De senaste decennierna har de stigande temperaturerna i södra Sverige förändrat förutsättningarna för jordbruket. Ett varmare klimat, längre växtsäsong och mildare vintrar har gjort det möjligt att odla grödor som tidigare haft svårt att mogna – däribland vindruvor för vinproduktion. Men ska vi verkligen hoppas på att det blir ännu bättre förutsättningar för konkurrens?

*Skulptur • Koppar, serpentin
2026*

NUTIDA SVENSKT SILVER

Nutida Svenskt Silver
19 september 2026 – 10 januari 2027

RAVINEN Kulturhus • Båstad

www.nutidasvensktsilver.se

ISBN 978-91-531-3280-6

